

mitent: Etenim! occubuit Venerus Patronus noster, Fautor, Promotor, Benefactor, nostrae pa-
tristatis Levamen occubuit. Tanto magis autem D. Viri Beneficentia posteritati commendanda
venit, quanto minus de alienis daret; non nisi exim de suis daret, quoquid daret, quippe qui
erat illud Ciceronis! Qui aliena dant, nocent aliis, quibus aliis nocent, ut ut sint liberales in
lites, in eadem sunt in iustitia, in qua illi, qui convertunt in rem suam aliena. Sed ad modestiam
depropero et maxime agere praedicandum. Porro enim ~~Modestus~~ Modestus aliquod clarissimum fulge-
bat Vir beatus Splendore Modestia ac Humilitatis, quae quidem tanta erat, ut neq. honores
ultra ambitet, neq. magnos unquam titulos curaret. Memini saepe D. Virum fidei suae com-
plices discipulos, cum fasces adhuc in nostro hoc Gymnasio teneret, culpasset, si in aditu Titulo Ex-
cellentissimi, Clarissimi, Honoratissimi Rectoris uterentur. Nolebat enim aliter ex singulari
destina audire, quam simplici officii sui nomine Rector. Didicerat ipse ubiq. a Crisostomo suo
maximam esse gloriam, se maxime submittere: et a Tacito suo: Humilitatis modestiaq. fama
neq. sumos mortalium aspernari, et a Dio estimari. Non igitur ob dotes, ob virtutes suas
fletere audebat, firmiter sibi persuadens, omnia humana bona esse fragilia, multaq. ex his
nihilis consentanea crepundis. Juxta haec neq. a Temperantia reliquarum virtutum nutritio
studio alienus erat et maxime agere, sed et splendore hujus ut hinc quoddam clarissimum mica-
bat sic ille, quemadmodum Comos, comestationum quondam et Deo morem neutquam gerebat, ita
nec horum nec illorum comedonum ac beluorum voracitatem, bibacitatemq. laudabat, multo
minus sectabatur, quin potius a laribus suis omnes Turcones, Biberios ac Tiberios, Bicongios
Tricongios sic vel aliter amovebat verbis: Procul o procul esse profani, Abominabatur siquidem
virtutum omnium corruptricem et obdura, quippe quae efficit ut sceleratissimi Amasis illius
oculum mentis amittant, ipsaq. non raro animam evomant. De Eloquentia D. Viri quid dum ag-
men virtutum mihi quidem laudandum haec est, dicam! Probat enim in mortalem Deum! tanta, fan-
ta ea fuit, ut verbis exprimere nequeam! Vos interim ipsi iudicate, qui D. Virum ad vos
docentem in cathedra Scholastica, qui eundem audivistis in pulpitis Ecclesiasticis concionantem
Poterat ille Eloquentiae donum scientiam suam et experientiam discipulis exprimere. Poterat
per donum hoc Auditores suos in templo, in schola, et quocumq. in loco vellet ad se pertrahere et flet-
tere: Poterat per hoc donum erigere afflictos, terrere praefratos: poterat per hoc donum ad
suis donec sciret, et aliis etiam, qui multas aerumnas perpessi fuerant, suavi esse solatio: Quae quidem
Quada reliquis virtutibus ipsa nuncia seu oratrix erat, multum amoris apud discipulos, apud
Auditores, multumq. benevolentiae apud Patronos, multum item favoris apud Inclitae hujus Urbis
illi ipsi conciliatis. Tantum, in isto, favoris conciliabat cum ceteris virtutibus eloquentia
viro, ut Anno post Natum Christum 1624 posteaquam iter longum, per Germaniam, per Bo-
gium, perq. Angliam emensus fuerat a libero Barone Jobi a Dehonsfichen in Karlatz
fessor Logices ac Mathematicum in Gymnasio Deutensi vocaretur, ut exactis deinceps in Gertio
Annis 4 Anno 1633 Schola Sprollavienfis Rector crearetur: ut tandem non tantum ad Guber-
nacula Republicae hujus Scholasticae admoveretur, sed et post sexennium ad Ecclesiae militia mi-
seriora legitime vocatus admitteretur, donec Anno 1662 placide defuncto plurimum Re-
verendo